

τῆς θὰ μάθης πόσον σὲ ἀγαπῶ ἐν αὐτῇ θὰ εὐρῆς ὅλην τὴν καρδίαν μου μετὰ τῆς εἰλικρινείας ἀνθρώπου, ὅστις ἴσως ἀποθάνῃ».

Δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ γράψῃ πλειότερα. Αἱ ἐπισκέψεις ἤρξαντο, μόλις δὲ ἤδυνήθη νὰ δώσῃ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν στρατιώτην του ἵνα φέρῃ αὐτὴν παρὰ τῆ κυρίᾳ Βοσμωρῶ, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωσιν οἱ συναδελφοὶ του, εἴτινες ἀθροοὶ ἤρχοντο παρ' αὐτῷ.

Πάντες σχεδὸν ἐπανελάμβανον τὰς αὐτὰς λέξεις :

— Ἀληθῶς ὁ Δερρόδης ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἐν μάθημα.

Σπάνιοί τινες προσέθετον :

— Ἄλλ' ἦτο σκληρὸν τὸ μάθημα.

Τινὲς ἐν τούτοις ᾤκτειρον αὐτόν, ὅτι τόσω νέος καὶ κληρονόμος μεγάλης περιουσίας θὰ καθίστατο ἀνάπηρος.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὴν ὀγδόην ἐσπερινὴν ὄραν, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τοῦ Ὁ Βονέ.

Ἡ εἰδήσις τῆς μονομαχίας τοῦ εἶχε γνωσθῆ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν, πάντες δὲ ἴσταντο ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν διαβαίνοντα καὶ ἔχοντα τὴν χεῖρα ἀνηρτημένην δι' ἀναντήρος.

Ἐνῶ ἀνῆρχετο τὴν ὁδόν, ἐν ἧ ἔκειτο ἡ οἰκία τῆς κυρίας Βοσμωρῶ, εἶδεν ἐρχομένην πρὸς αὐτὸν τὴν κυρίαν Κόλλας, ἧτις κατήρχετο. Ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν ἀποφύγῃ, διότι ἐκείνη τὸν εἶχεν ἴδει καὶ ἐνευσεν αὐτῷ διὰ τῶν χειρῶν.

Μακρόθεν ἀνέκραξεν αὐτῷ :

— Τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν ἐπιτυχῆ σπαθισμόν.

Ὅταν ὅμως ἦλθε πλησιέστερον ὠμίλει χαμηλοφώνως :

— Ἡνομιζετε ὅτι ἦτο καλὸς ὁ τρόπος διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸν γάμον ;

— Ὁ κύριος Δερρόδης μὲ ὕβρισε.

— Καλῶς ἄς τὸ πιστεύσῃ ὅστις θέλει. Εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι ἂν ἐπηγαίναμεν μαζὺ εἰς Δεξ δὲν θὰ ἐμονομαχεῖτε. Χαίρω πολὺ, διότι ἐφάρθητε ἱπποτικώτατα.

Καὶ ἠτένισεν αὐτὸν εἰρωνικῶς μειδιῶσα. Φθάς πρὸ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Βοσμωρῶ, εἶδε τὸ παραπέτασμα παραθύρου τινὸς τοῦ ἰσογαίου ἐλαφρῶς ὑπεχειρόμενον, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ παρετήρησε τὴν Ἰουλιανήν.

Αὕτη ἠνοιξεν αὐτῷ τὴν μεγάλην θύραν.

— Καὶ ἡ πληγὴ ;

— Βλέπετε ὅτι δὲν εἶναι τίποτε.

— Ὀλόκληρος βίος τρυφερότητος καὶ ἔρωτος οὐδέποτε θὰ πληρώσῃ, ὅτι δι' ἡμᾶς ἐπράξατε.

— Ἄς μὴ ὀμιλῶμεν δι' ἡμᾶς. Εἶπατε τῇ Ἀγνῇ περὶ τῆς μονομαχίας ;

— Ὅταν ἔμαθε τὸ ἀποτέλεσμα, ναί.

— Καὶ τί εἶπεν ;

— Εὐρέθη μεταξὺ δύο ἀντιθέτων αἰσθημάτων, τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ὀργῆς, τῆς εὐγνωμοσύνης, δι' ὅτι ἐπράξατε καὶ τῆς ὀργῆς, διότι ἐπληρώσατε ἐκείνον, τὸν ὅποιον ἀγαπᾶ ἔτι.

— Δυστυχῆς κόρη ! δὲν πρέπει νὰ μὲ ἴδῃ σήμερον, οὐδ' ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

— Εἶναι πλησίον τῆς μητρός, πρὸς τὴν ὅποιαν ὄφειλον νὰ εἶπω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἧτις ἔκτοτε περιέπεσεν εἰς νευρικὴν κρίσιν.

— Εἶπες ἐπίσης τὰ πάντα εἰς τὴν κυρίαν Ἀμελῶ ;

— Ἡ μάμμη εἶναι ἰσχυρὰ καὶ πλήρης θάρρους ἐν τῷ γήρατι. Εἶχεν ἀρίστους τινὰς ὑπονοίας καὶ φόβους, οὐδέποτε ὅμως ἐφάντασθη τὸ πρᾶγμα ὡς ἔχει. Ἐβλεπε κάλλιον ἡμῶν τὴν μεταβολὴν τῆς Ἀννέτας καὶ ἀνησυχεῖ χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε. Σὰς περιμένει.

Μετέβησαν εἰς τὸ ἀνδρῶν, ἔνθα τοσάκις ὁ Βονέ παρεκάθησε μεταξὺ τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης οἰκογενείας καὶ ἔνθα ἤδη ὑπῆρχε μόνον γηραιὰ γυνὴ καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ὄνειδους.

Ὅτε εἶδε τὸν Βονέ τὸ πρόσωπόν τῆς αἰθρίασεν, ἔσπευσε δὲ πρὸς αὐτόν :

— Προσφιλές μοι τέκνον, θέλω νὰ σὲ ἀσπασθῶ.

— Ἐγώ, μάμμη, θὰ σὰς ἀσπασθῶ καὶ ἐξ ὅλης καρδίας.

Ἡ κυρία Ἀμιλῶ δὲν ἤκουσεν, ἀλλ' ἐμάντευσεν ἐκ τῶν κινήσεων τῶν χειλέων τοὺς λόγους τοῦ Βονέ.

— Καλὲ νέε, εἶπεν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν σὰς εἶδα διὰ πρώτην φοράν ἐνόησα τί ἀξίζετε. Ἡ καλὴ μου Ἰουλιανὴ θὰ εἶναι εὐτυχῆς μαζὺ σας καὶ σεῖς θὰ εἴσθε εὐτυχῆς μετ' αὐτῆς. Καθήσατε πρέπει νὰ ὀμιλήσωμεν.

Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κάθισμα πλησίον τῆς.

— Τώρα, ὅτε θὰ εἴσθε σύζυγος τῆς Ἰουλιανῆς, ἐξηκολούθησεν ἡ γραῖα, σεῖς θὰ διευθύνετε θὰ εἴσθε ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας μας τῆς τόσο ἀτυχοῦς.

Ἡ συγχαίνουσα τῇ ἔκοψε τὴν φωνήν, ἐνευσε δὲ τῇ Ἰουλιανῇ νὰ εἴπῃ τῷ Βονέ τί συνεφωνήθη μεταξὺ των.

— Σήμερον συνεζήτησαμεν ἡ μάμμη καὶ ἐγὼ τί πρέπει νὰ γείνη διὰ τὴν Ἀννέταν, οὐδὲν ὅμως ἀπεφασίσαμεν θελήσασαι ν' ἀκούσωμεν τὴν γνώμην σας.

— Μία ἀπόφασις δύναται νὰ ληρῆθῃ, νὰ φύγετε ἐκ Φεγιάδης, νὰ κλείσατε τὴν οἰκίαν σας καὶ νὰ κρυφθῆτε εἰς τὰ ξένα, εἰς τι μέρος ὅπου θὰ εἴσθε ἀγνωστοί... μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Ἀννέτα θὰ ὀνηθῆ νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα.

— Τί λέγετε ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Ἀμελῶ.

Ὁ Βονέ ἔγραψε περιληπτικῶς εἰς τετράδιον ὅ,τι εἶπε.

— Βλέπετε, Ἰουλιανή, ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία Ἀμιλῶ, δὲν εἰδίστασε νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι οὐδὲ νὰ φαντασθῶμεν ἐτολμῶμεν δὲν ἐσκέφθη διὰ τὸν ἑαυτόν του.

— Βεβαίως, ἡ ἀναχώρησις αὕτη θὰ ἔχῃ τὰ ἄτοπα αὐτῆς. Ὅα εἶπωσιν ὅ,τι θελήσωσιν οἱ ἄνθρωποι εἰδῶ, ἀλλ' οὐδεμίαν θὰ ἔχωσιν ἀπόδειξιν. Βραδύτερον ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας θὰ μείνῃ ἡ φήμη ναυαγήσαντος γάμου. Πρέπει νὰ φύγετε τὸ ταχύτερον, αὔριον ἢ μετὰ τινὰς ἡμέρας.

— Σεῖς δέ ; ἠρώτησεν ἡ Ἰουλιανή.

— Ὅα μοὶ γράφετε καὶ θὰ σὰς γράφω. Ἦδη ἀνάγκη μόνον δι' ἐκείνην νὰ σκεφθῆτε.

Ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἑλβετίαν. Τοῦτου δ' ἀποφασισθέντος ἡ Ἰουλιανὴ παρεκάλεσε τὸν Βονέ νὰ τῇ διηγηθῆ τὰ κατὰ τὴν μονομαχίαν του, τοῦθ' ὅπερ οὗτος

ἐπράξεν ἀφηγηθεὶς τὰ πάντα ἐν λεπτομερείᾳ.

— Πῶς, διήλθατε πρὸ τῆς οἰκίας καὶ δὲν σὰς εἶδα ; Εἶχον ἐγερθῆ τῆς κλίνης ἐν τούτοις.

— Ἄν μὲ ἐβλέπατε ἡ θλίψις σας θὰ ἦτο μεγαλειτέρα, διότι θὰ ἐγνωρίζατε ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην θὰ ἐμονομάχουν καὶ θ' ἀνεμύνατε τὴν ἐπάνοδόν μας.

Ἡ Ἰουλιανὴ συνεκινήθη μέχρι δακρύων ἐκ τῆς ἀφηγήσεως. Ἦθελε δὲ νὰ παρατείνῃ τὴν συναναστροφήν ἄλλ' ἐφοβήθη μὴ καταπονηθῆ ὁ Βονέ. Διὸ ὠδήγησεν αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας σχεδὸν διὰ τῆς βίας.

— Αὔριον ἔλθετε ἐνωρίς θὰ διέλθωμεν τὴν ἡμέραν μαζὺ θὰ γευματίσετε μετὰ τῆς μάμμης καὶ τῆς συζύγου σας.

Τὴν ἐπιούσαν ὅμως λίαν πρῶτὴ ἐκόμησεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τῆς Ἰουλιανῆς, δι' ἧς αὕτη τῷ ἀνήγγελεν ὅτι τὴν νύκτα ἡ κυρία Βοσμωρῶ προσεβλήθη ὑπὸ παραλύσεως, ἧτις, καίτοι ἐλαφρά, παρεκώλυεν οὐχ ἦττον πᾶσαν κίνησιν ἐπὶ τινὰ χρόνον τοῦλάχιστον.

Ἀδύνατον λοιπὸν ν' ἀναχωρήσωσιν εἰς Ἑλβετίαν. Μετὰ δύο ὅμως ἡμέρας, βελτιώσεως κάπως τῆς καταστάσεως τῆς ἀρρώστου, ὁ ἰατρὸς ἐπέτρεψε νὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς τινὰ ἐξοχὴν τῆς Ἰουλιανῆς μετὰ προσοχῆς.

Ἐν τῇ ἐξοχῇ ἐκείνῃ ὑπῆρχεν οἰκία ἀρκούντως μεγάλη καὶ ἐπὶ ἐξόχου τοπίου ἐκτισμένη. Ἐκεῖ μετέφεραν τὴν κυρίαν Βοσμωρῶ βραδέως καὶ ἐνεκατέστησαν αὐτὴν εἰς λίαν εὐρὺ δωμάτιον.

Ὅκτῶ εἶχον παρέλθει ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐξοχῇ μεταβάσεως τῆς οἰκογενείας Βοσμωρῶ καὶ μεταμεσημβρίαν τινὰ ἀνήγγειλαν τῇ Ἰουλιανῇ ὅτι ἀφίκετο ἡ κυρία Κόλλας καὶ ἀνέμενον αὐτὴν.

— Ἐννοεῖτε, φιλότατη μου, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἔχω ἀσφαλεῖς εἰδήσεις σας. Πῶς εἶναι ἡ ἀσθενής ;

Ἡ ἀσθενής ἔβαινε ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀλλ' ὁ ἰατρὸς ἀπηγόρευσε νὰ δέχεται ἐπισκέψεις.

— Καὶ ἡ ὠραία Ἀννέτα ;

Ἡ Ἀννέτα ἦτο πλησίον τῆς μητρός τῆς, ἣν περιποιεῖτο.

— Ἀλλὰ πῶς εἶναι αὐτή ;

— Ἐχει καλῶς.

— Καὶ μετὰ τὴν μονομαχίαν ;

— Καὶ τί ἐνδιαφέρει αὐτὴν ἡ μονομαχία ;

Μὲ ὅλην αὐτῆς τὴν βεβαιότητα ἡ κυρία Κόλλας ἐκλονίσθη ἐκ τῆς ἡμερίας τῆς Ἰουλιανῆς, εἰδέθη δὲ ν' ἀπέλθῃ χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν Ἀννέταν καὶ χωρὶς οὐδὲν νὰ μάθῃ νεώτερον.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

Κ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ

Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φοκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μαστουριῶν, ὀμβρελῶν, φανελλῶν κλπ. ἀνδρικών εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Λαίμοδεταὶ κατὰ παραγγελίαν.

